

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Modri orel.

Tudi Amerika, dežela gospodarskega velekapitalizma, ima danes svoje velike skrbi in težkoče. Tudi ona se mora boriti proti gospodarskemu zastoju, ki ji grozi iz velike brezposelnosti, padca cen in delovnih plač. Država gospodarskih velepodjetij je našla svojega rešitelja v predsedniku Rooseveltu, kateremu je izročila moč, kot je še ni imel noben ameriški predsednik in še noben vladar kake države. V njegove roke je položila svojo usodo in od njega pričakuje rešitve pred gospodarsko katastrofo.

Danes stoji Amerika v znamenju Rooseveltovega reformnega načrta. Roosevelt je s svojimi gospodarskimi sodrujniki izdelal načrt gospodarske obnove, po katerem naj bi ameriško gospodarstvo prišlo iz sedanje zagate in zastoja do novega procvita. Kot prvi cilj predvideva načrt dvig cen in poživitev industrije. Končni cilj pa je odprava brezposelnosti, višje plače in okrepitev kupne moči ameriškega ljudstva, novo gospodarsko blagostanje, kot ga je Amerika uživala med in po svetovni vojni.

Roosevelt se pri izvedbi svojega načrta poslužuje uredb, ki naj uravnavajo vsako industrijsko panogo posebej. Z uredbami posreduje med podjetniki in delavci, prihaja s prošnjo, naj podpišejo njegovo uredbo, a grozi tudi s pritiskom, kjer se pokaže slaba volja ali nerazpoloženje za sprejem njegovega načrta. Za vsako industrijsko panogo rihajpa s posebnim načrtom, kako naj znižajo delovni čas in omogočijo sprejem novih delavcev, a pri tem ohranijo staro višino plač. Že se mu je sedaj posrečilo znižati brezposelno armado od 13 milijonov na 10 milijonov, kar ni toliko posledica njegovega načrta kot pa razvrednotenja dolarja, ki je dvignilo produkcijo vsaj začasno. Več je sedaj blaga na trgu za razmeroma isto ceno, a to blago ne najde dovolj kupcev.

Za svoj obnovitveni načrt se država poslužuje vseh propagandnih sredstev od radija do časopisja. Pozkuša se z lepo, poskuša se z grdo. Javnost se pozivlja, naj bojkotira podjetja, ki niso razobesila zastave z modrim orlom, ki je znak, da je podjetje v celoti sprejelo državni obnovitveni program. Obenem razvijajo silno propagando za večje nakupovanje. „Buy now“, kupite danes, ako nočete, da boste izdali več za davke, oziroma da za vaš denar zaradi sicer nujne inflacije sploh ne boste ničesar dobili.

Amerikanci sprejemajo predsednikove uredbe z deljenimi čustvi. Kot pri Hitlerju, se tudi zanj navdušuje najprej ženstvo in mladina. Na največji odpor je obnovitveni načrt naletel pri industrijskih velepodjetjih, ki načelno odklanjajo vsako umešavanje države v gospodarske razmere. Posebno znan je odpor avtomobilskega magnata Forda, ki je odklonil podpis uredbe, ki naj bi uravnavala avtomobilsko industrijo. Zagovarja se, da že sam daje delavstvu več kakor zahteva vlada. Močno zadolžena podjetja pa kričijo, naj predsednik nadaljuje svoje delo z še večjo oostrostjo in naj končno seže po najradikalnejšem gospodarskem sredstvu: inflaciji dolarja. V zadnjem času je tudi čuti o punktu ameriških farmarjev, ki zamerijo predsedniku njegovo izključno brigo za industrijo ter zahtevajo tudi zase zadostne zaščite in državne pomoči. V svojem odporu gredo daleč in so v nekaterih ameriških državah onemogočili ves trgovinski promet z žitom, da izsilijo ugoditev svojim zahtevam.

Rooseveltova velikopotezna gospodarska akcija vzbuja pozornost vsega sveta. Svetu prija, če sliši o moči, ki se je lotil gospodarske sanacije z zgolj z manjšimi sredstvi in ki vedno

Za malo južino pijačo, ki jo uporabljajo skoro vse naše gospodinje, ker je tako dobra in zdrava: seveda

pristno Kneippovo sladno kavo.

spet naglašajo potrebo zaposlitve brezdelnih, visokih plač in znižanih delovnih ur ter nujnost dviga kupne moči konzumentov. Saj to so elementi gospodarskega življenja in ušesu bolj prijetni kot besede o potrebi idealizma,

V novo ustavo.

V stari in izživevi parlamentarizmu ni več pota nazaj in zanj med ljudstvom tudi ni več zanimanja. Tega se vlada dobro zaveda in zato pripravlja novo ustavo. Pri tem pa noče za seboj podreti vseh mostov in zaradi tega ni segla po najskrajnejšem sredstvu diktature: po razpustu političnih strank. Iz svojega krščanskega stališča smatra vlada sedanjo diktaturo samo za prehodno obliko političnega življenja v državi in stremi za tem, da čimprej vrne ljudstvu njegovo pravico soodločevanja in soupravljanja. Ustvarila je posebno ministrstvo za ustavno reformo in poverila nalogo predarlskemu dež. glavarju dr. Endersju.

Poročila o novem ustavnem osnutku so doslej le pičila. Ve se predvsem, da se hoče z novo ustavo izločiti vse izrodke napačno pojmovane demokracije. Tudi je že znano nekako ogrodje prihodnje ustave, po kateri naj bo ljudstvo odslej zastopano po stanovskem svetu in svetu dežel ter po narodnem in državnem svetu.

Največje važnosti bo stanovski svet, ki bo odločeval o vseh postavah, ki se tičejo gospodarstva in financ. Člane stanovskega sveta se ne bo več volilo potom splošnih volitev, marveč jih bodo volile deželne stanovske zbornice izmed svojih članov. Število članov stanovskega sveta je še nedoločeno. Posamezni stanovski v deželah bodo zastopani v svojih stanovskih zbornicah in v stanovskem svetu po svojih zastopnikih iz stanovskih zbornic. Kot stanovce se naštevajo: kmetijstvo in gozdarstvo, industrijo, obrt in trgovino, nadalje takozvane proste poklice. Nobena zbornica ne bo združevala samo delo-

notranje-občestvenega duha in duševne sanacije. Prija svetu, ko ameriški predsednik vedno spet povdarja, da blagostanje ljudstva ni v visokih dohodkih nekaterih in v brezposelnosti drugih, da naj ne je belega kruha eden, če drugi nimajo niti črnega kruha. Ne moti pri tem svetovne javnosti, da se v Ameriki vedno bolj čujejo glasovi, naj država — če treba — z nasiljem uklone poedinca in naj po svojem uredi gospodarstvo tudi proti volji pasameznikov. Med ameriški politiki in gospodarstveniki je vedno več ljudi, ki zagovarjajo način in metode boljševiskega državnega kapitalizma. Najbolj navdušen za sedanjo Ameriko pa je svetovni socializem, ki gleda tam uresničenje svojega načrta in ki veselo pritrjuje, ko se Amerika pripravlja, da prizna sovjetsko Rusijo in uredi svoje odnose do nje. V Ameriki si danes podajata roko kapitalizem in socializem — sinova taistega očeta: materializma.

Z ameriškim poizkusom bo svet bogatejši za novo resnico, ki pa zmaterializiranemu in sebičnosti polnemu svetu nedvomno ne bo povšeči. Ker resnica je samo ena za vse!

dajalcev ali delojemalcev, marveč se bodo v posamezne zbornice pritegnili vsi člani enega stanu. V tem smislu je pričakovati preustroj dosedanjih delavskih, kmetijskih in trgovskih zbornic. Prosti poklici (uradniki, profesorji, odvetniki i. dr.) bodo organizirani v svojih posebnih zbornicah.

Podrejene važnosti bo svet dežel, v katerem bo vsaka dežela zastopana po dveh članih, katerih eden bo vsakokratni deželni finančni referent. Glavna naloga te ustanove bo proučevanje in ureditev finančnega gospodarstva posameznih dežel.

Novi narodni svet ne bo štel več kot 60 članov. To se bo volilo na podlagi spremenjene volilne postave. V prvi vrsti bo nova volilna postava predvidevala odpravo dosedanjih volilnih list, volilo se bo le še posameznike. Najnižja volilna starost bo dopolnjeno trideseto leto.

Državni svet bo štel 20 članov, ki bodo vzeti iz vrst delodajalcev in delojemalcev, da se tako zabriše vsaka sled razdora med obema skupinama in onemogoči vsak razredni boj.

To pa je samo ogrodje bodoče ustave, odločilne važnosti za njo bo vendarle samo duh, v katerem bo sestavljena in v katerem jo bo ljudstvo sprejelo. Če pomislimo, da so bile velike politične stranke v državi doslej koncem konca vse razredno-bojnega značaja (izvzemši krščansko-socialno stranko), si lahko predočimo veliki razdor, ki ga bo nova ustava morala premestiti. Zato tudi ni čudno, da se s tem delom vladi ne mudi, ker bi vsaka tozadevna preuranjenost bila ljudstvu in državi samo v škodo in kvar.

Razorožitev odgodena.

Ko je Nemčija zapustila razorožitveno konferenco, so postali razgovori evropskih držav o razorožitvi brezpredmetni. Nemara je bilo tako prav poleg Nemčije še mnogim drugim, ki pa niso javno priznali. Evropa kaže ob petnajstletnici vojnega konca vse prej kot mirovno lice.

Posledica splošne neurejenosti in nereda v državah je, da skušajo z vojsko zaščititi vsaj zadnji kos miru. A tudi nedotakljivost državnih mej zamore biti danes zajamčena edino z dobro oboroženo vojsko. V svetu je preveč nezadovoljstva in zato mirnem žitju in sožitju ni govora.

Nova Nemčija se duševno in materialno pripravlja, da upostavi svojo nekdanjo velja-

vo, v malem jo posnema Madžarska. Rusija ima poleg oficijelne vojske še posebno mladinsko vojaško združenje, ki šteje nad 12 milijonov članov in skrbi za njihovo vojaško izvežbanje in tehnično opremo. Francija in Anglija se utrjuje in oborožujeta, popravljajo se obmejne utrdbe, izpopolnjuje vojna mornarica. Zato tudi manjše države ne morejo zaostajati za večjimi.

* Ko počivajo milijoni delavnih rok, obratuje težka vojna industrija s podvojenim delovnim časom in izplačuje svojim akcionarjem težke dividende. Po petnajstih letih miru smo od razorožitve bolj oddaljeni kot pred začetkom svetovne vojne. — Zato pa nemški korak v resnici ni presenetil nikogar in je samo nujna posledica razvoja.

Avstrijsko notranje posojilo je zaključeno. Prijavljenih je nad 200 milijonov šilingov posojila. Višina posojila je presenetljiva ter je dokaz da, avstrijsko ljudstvo sedanjih vladi trdno zaupa ter da ima mnogo smisla za varčnost. Uspeh je imel vpliv tudi na tečaj posojila na borzi, kjer se je takoj po zaključku dvignil za 2 procenta. Proti pisanju rajhovskih listov, da je naša država svoje uradništvo prisilila k posojilu, se naglašja, da so bile prijave povsem prostovoljne. Nadejati se, da bo lepi uspeh kmalu viden tudi v padanju števila brezposelnih.

Volitve v Nemčiji. „Volivna propaganda ne bo imela na sebi nič izvenrednega. Mi se bomo zadovoljili s tem, da organiziramo nekaj večjih manifestacij narodno-socialistične stranke po vsej državi. Druge liste se ne bo ustanovilo, ker je za nje treba 60.000 podpisov. In mi ne verjamemo, da bi še danes živelo v Nemčiji 60.000 ljudi, ki bi se upali podpirati stranko, ki je mi ne dovoljujemo.“ Tako Göbbelsova izjava! Vložena bo torej ena sama lista, med prvimi desetimi kandidati so Hitler in njegovi ministri.

Požar palače rajhovskega državnega zbornice pred sodnijo. Že nad tri tedne se vrši pred berlinskim sodiščem obravnava proti dozdevnim krivcem požara holandskemu komunistu van Lubbe-ju, trem Bolgarom in kom. poslancu Torglerju. O poteku obravnave prinašajo listi tu- in inozemstva izčrpna poročila. Obtoženi se spretno branijo in vedno očitneje postaja, da je celoten proces samo narejen, da zabiše druge sledove, ki vodijo v palačo ministrskega predsednika Göringa. Nedvomno pa je, da bodo obtoženi tudi obsojeni, ker tako zahteva — hitlerjanska pravica.

Italijani so v Primorju neizprosni. Iz Primorja prihajajo vedno nova poročila o aretacijah, prepovedane so že celo slovenske nagrobnice. Z vsakim fantom in možem, ki mora v zapor, ker se je drznil izdati svojo pekočo bolečino, gre iz hiše in družin zadnji kos miru in sreče. Po vsakem takem primeru se gorje v slovenskih hišah samo poveča. Slovenske matere in dekleta pa morajo prosjati okrog odurnih tujih oblastnikov, da jim puste nesti od ust pritrzano hrano svojim možem v zapor. Doklej še to?

V Ameriki tirjajo inflacijo. V ameriški javnosti so vedno močnejši glasovi, naj vlada uvede še nadaljno razvrednotenje dolarja. Roosevelt se ugoditvi te zahteve odločno protivi, nakar so voditelji inflacijskega gibanja zagrozili, da gredo s svojo zahtevo preko predsednika do kongresa, ki naj inflacijo zakonodajno izglasuje. Ker se gibanje močno širi, je verjetno, da bodo dogodki predsednika prisilili k ugoditvi te za ameriško gospodarstvo opasne zahteve.

V odgovor.

Izza katoliškega kongresa na Dunaju je poročal naš list med drugim tudi o proslavi na dunajskem Kahlenbergu, kjer je v pozdrav poljskim gostom zaigrala avstrijska vojaška godba poljsko himno. Našemu poročilu je bila dodana opazka, da je melodija poljske himne slična slovenski „Hej Slovenci“. Nedolžna opazka je zbudila tukajšnje nacionalne kroge, ki jim sedanjih kurz v naši državi nikakor ni povšeči, ker nasprotuje njihovemu nacionalnemu čutu. Še manj jim je pogodu, da tudi naša manjšina načelno soglašja s smerjo dr. Dollfusove vlade. Zato smo se jim izredno zamerili s poročilom o katoliškem kongresu na Dunaju, ki je bil obenem veličastna manifestacija krščansko-socialne misli. Da nas pri mero-dajnih krogih očernijo in ohranijo v javnosti staro bajko slovenskega iredentizma na Koroškem, so na to naše poročilo skovali za svoje liste notico, da so slovenski romarji prepevali na Dunaju „das bekannte slowenische Hetzlied“ s kitico: „Schwarze Erde soll verschlingen jeden Deutschen und Deutschgesinnten“. Z nizkotnim in zlobnim napadom se ne čemo nadalje baviti, za nacionalne Nemce s tako podlimi bojnimi sredstvi imamo samo naše globoko preziranje. Notica nemških listov pa nam bodi povod, da se nekoliko pomudimo pri pravem besedilu naše pesmi, ki zaključuje z vrsticami: Črna zemlja naj pogrezne vsokogar, ki odpada!

Živimo v dobi, ki je prelomila z dosedanjo stoletno tradicijo in išče novih življenjskih oblik na vseh poljih človeškega udejstvovanja. Z njo se zaključuje tudi dosedanje liberalno pojmovanje nacionalizma, ki je upravičevalo vsako brutalnost večjih narodov napram manjšim in zagovarjalo vse poizkuse nasilnega raznarodovanja. Narodni socializem v Nemčiji pomeni velik preokret dosedanjega pojmovanja narodnosti in nacionalizma. Nedvomno pod njegovim vplivom so zastopniki nemških manjšin na letošnjem manjšinskem kongresu v Bernu iznenadili s svojo izjavo, da odločno odklanjajo vsako raznarodovanje in da so za izločitev vsega tujerodnega iz narodnega telesa. To nemško izjavo so vzeli ostali manjšinski zastopniki z veseljem na znanje, posebno še, ko so na opazko glede hitlerjanskega postopanja napram lužičkim Srbom nemški zastopniki obljubili odpomoč vsem nedostatkem položaja te slovanske manjšine v rajhu. Osnovno pravilo narodnega socializma je, da o pripadnosti k kakim narodnosti ne odloča mnenje in izjava poedincev, marveč naravni znaki narodnega plemena, govorica, stalnost bivanja i. dr. V tem pogledu pomeni torej narodni socializem važen preokret narodnostnega pojmovanja, ker so bili doslej posebno Nemci tisti, ki so naglašali važnost izjave poedincev za pripadnost h kakemu narodu.

Na tej novi poti ne stoji narodni socializem osamljen, vedno bolj je čutiti, da se tudi v merodajnih krogih naše Avstrije poraja novo pojmovanje naroda in narodnosti, ki nima z liberalnim nacionalizmom nič opraviti in ki se vedno bolj približuje stališču katoliške Cerkve.

Iz doslej navedenega se dobro razvidi reakcionarnost in nazadnjaštvo tukajšnjih nacionalnih krogov, ki do danes nočejo uvideti vso plehkost svojega nacionalnega boja. Naj so uverjeni: splošni razvoj sam mora dovesti do rešitve narodnostnega vprašanja na Koroškem in tega ne bo zavrla nobena še tako učena razprava in še najmanj pa zlobne notice v nemških listih.

Nazadnjaštvo celovških nemških krogov, ki so sicer tako blizu narodnemu socializmu, pa nam bodi v svarilo, naj se varujemo vsokogar, ki prihaja danes k nam in nam hoče govoriti o kakem gnilem sporazumu. Ne berimo nacionalnih listov velenemškega in landbündlerskega kova! Pustimo, naj mirno nadaljujejo svoje razdiralno delo, in verujmo, da gre razvoj preko njih in da ne ostane za njimi nobenega sledu marveč le žalosten spomin kratkovidnosti koroškega nemškega liberalizma.

PODLISTEK

Večno mesto Rim.

(Nadaljevanje V.)

S krščanstvom je Rim postal sveto mesto, a ne samo vsled tolikih svetišč, ampak predvsem po najplemenitejših svojih meščanih, ki so dospeli na vrhunec popolnosti in so naši svetli vzori. Zgodovina Rima je kakor kraljevska krona vsa posejana z dragulji svetniškega življenja. In največji umetniki lepote so svoje najboljše načrte in svoja najslavnejša dela posvetili spominu rimskih svetnikov. Rimski pota vedno vodijo k cerkvam, ki se kot prekrasni nagrobni spomeniki dvigajo nad zemeljskimi ostanki svetnikov. Le nekatere moremo obiskati.

Nežna cvetka Agneta, sveta Neža ji pravimo mi, je bila trinajstletno dekle imenitne krščanske družine, ko jo je zasnil vso ljubko in lepo sin poganskega konsula. Toda Agneta je ponudbo odklorila, ker si je bila izvolila za deviškega ženina Kristusa. Raje je žrtvovala svoje mlado življenje. Bila je obglavljena v Rimu, kjer danes stoji njej posvečena cerkev na trgu Navona. Truplo mučenice so dali stariši pokopati v svoji vili zunaj mesta. Na grob so prihajali mnogi molivci. Poganska druhal jih hoče razgnati s kamenjem. Vsi zbežijo, le Emerencijana, mlečna sestra Agnete, se ne more ločiti od dragega groba in smrtno zadeta se zgrudi nanj. Sedaj sta dragi tovarišici pokopani v skupnem grobu, nad katerim se boči ponosna bazilika. Slavospev je sveti Agneti zapel papež Damasus, ki je bil rojen v času krvavega preganjanja, papeževal pa je v zlati

svobodi. Veliko si je prizadeval za popravo in olepšavo Katakomb. Najslavnejšim mučencem je posvetil lepe speve, katere je dal vklesati v marmor, da tako otme spomin največjih junakov pozabnosti. Agneta se glasi podobno latinski besedi agnus — jagnje. Zato so tej mučenici kot posebno znamenje pridejali belo jagnje. Zato poje tudi naša pesem: Sveta Neža ovce pase... In zato na njen praznik 21. januarja v tej baziliki blagoslovijo bela jagnjeta, katerim vzamejo volno za palije, znamenje nadškofijske časti... Nedaleč je kraj, kamor je bil zbežal Nero, ko se je nagnila njegova sreča v zaton. Tu se je hotel skriti pred nasprotniki v vili prijatelja. Ko se ni več čutil varnega, si je končal življenje. Kako nasprotje: Mogočni trinog se iz strahu usmrti, šibko dekle s krščanskim pogumom žrtvuje svoje življenje!

Najljubši mučenec Rimljanov je sveti Lavrencij. Kar osem cerkva so mu posvetili. Nič čuda, ker je bil glasnik ljubezni: Bil je služabnik oltarja in revežev. Ker je upravljal cerkveno premoženje, so poganski sodniki zahtevali, naj razkaže svoje premoženje. Zbral je svoje reveže in jih sodnikom predstavil kot svoje bogastvo. Njegova smrt je bila grozna, živega so spekli na ražnju. Leon Veliki je dejal, da je Rim slaven po Lavrenciju kakor Jeruzalem po Štefanu. Zemeljski ostanki obeh mučencev počivajo sedaj v skupnem grobu, katerega obdaja gozd granitnih stebrov starodavne bazilike. Ob njej se širi rimsko pokopališče, pod njo se skrivajo Katakombe. Velika tišina vsenaokrog, katero ljubijo, ki tu spijo...

Vonj mučeništva veje okrog groba svete

Cecilje, ki ga krasi prelepi marmornati kip Madernov. Svetnica počiva v nevzdramnem snu, glavo ovito s tančico, na vratu zeva smrtna rana, desna roka dviga tri prste, leva enega — še v smrti priča vero v Troedinega...

V cerkvi svetega Avguština je našla zadnji počitek najslavnejša mati — sveta Monika. Kaj bi bil postal njen sposoben častiteljni sin brez matere, ki ga je spremljala z molitvijo in žrtvijo? V Ostiji, kjer je izdihnila svojo veliko dušo, jo je dal pokopati Avguštin. Papež Martin V. pa je vzornico vseh mater dal prenesti v Rim, v cerkev, posvečeno spominu njenega sina.

Ne moremo na vse slavne grobove, enega moramo! San Klemente, kako častitljive spomine hraniš! Tu so kar tri cerkve, ena nad drugo. Prva cerkev je dom papeža Klementa, tretjega naslednika svetega Petra, ki je vladal Cerkev ob koncu prvega stoletja. Tu so se tedaj najodličnejši kristjani, tudi člani cesarske družine, ki je domovala na bližnjem Palatinu, zbirali h skrivni božji službi. Sveti Klement je bil izgnan iz Rima in je na daljnem Krimu umrl mučeniške smrti. Sveta brata Ciril in Metod sta kot misijonarja Tartarov rešila zemeljske ostanke papeža-mučenca. Vzela sta jih seboj na Moravsko. In ko sta bila pozvana v Rim, da se zagovarjata radi bogoslužja v slovanski besedi, sta tudi kosti svetega Klementa ponesla seboj. Sam papež Hadrijan jima je šel naproti, duhovniki in ljudstvo ju sprejme z gorečimi svečami, da skažejo čast mučencu Klementu. Slovanska blagovestnika sta izbrala baziliko, zgrajeno nad domom Klementovim, za častno shrambo svetih relikvij. Si-

Ostajajmo zvesti svojim organizacijam, svojim listom in svojim voditeljem!

Tudi zanaprej nočemo sovraštva, marveč miru, nočemo vojske, marveč pravega sporazuma, ne napadov. marveč le našo sveto pravico. Kdor prihaja k nam v isti želji, nam bodi brat in prijatelj!

DOMAČE NOVICE

Doznavamo, da je tudi med našim ljudstvom veliko zanimanje za prihod kanclerja dr. Dollfussa v Celovec. Zato obveščamo, da se vrši veliko zborovanje, na katerem govori kancler, v soboto, dne 4. novembra ob 8. uri zvečer na dvorišču deželne hiše.

Tako na nemškem Štajerskem — in pri nas? V Štajerskem obmejnem mestecu Murecku so z oktobrom otvorili slovenski tečaj, ki ga obiskuje nad 90 Nemcev. Učenci so učitelji, železniški uradniki, finančni in orožniški nastavljenici ter nekaj trgovcev. Tečaj vodi tamošnji nemški kaplan, ki se je sam perfektno priučil slovenščine. Zanimal se je za slovenščino že v graškem semenišču. Tamkajšnji nemški ravnatelj je namreč nemškemu dijakom toplo priporočal: „Lernen Sie auch die zweite Landessprache!“ Tečaj je vsekakor vesel pojav, ki kaže, da veje drugod že drugi duh in da hočejo obmejni Nemci tesnejših stikov s slovenskimi prebivalci, ki prihajajo v mesto. — Sličen tečaj je nameravala letos uvesti tudi delavska zbornica v Celovcu. Vsled neznanega števila prijav pa je bil odpovedan. In temu se ni čuditi, ko se v deželi celo slovenskim otrokom odreka slovenski pouk. Gospodje imajo o drugem deželnem jeziku pač še vedno svoje staro slabo mnenje. Kedaj se bodo časi spremenili pri nas?

Škofiče. (Spominske plošče.) Tudi pri nas smo se — sicer nekoliko pozno — hoteli oddolžiti spominu padlih vojakov. Ker je večina vojnih žrtev naše fare slovenskih starišev, se je splošno želelo spominsko ploščo z dvojezičnim napisom. Željo je prestregla nemška rajfajzovka, ki je iz očitnih razlogov naročila ploščo z izključno nemškim besedilom. Odkritje spominske plošče se je vršilo zadnjo nedeljo ob veliki udeležbi ljudstva. Slavje je otvoril po cerkvenem obredu č. župnik z govorom v obeh deželnih jezikih, v katerem je z lepimi besedami slavil idealizem padlih junakov. Na ta s splošnim odobravanjem sprejeti govor so sledile besede župana Požarnika. Iskrenost svojega spomina na težke vojne

čajno pa sta opravila tudi svoj glavni posel. Papež je bil zadovoljen z Cirilovo prestavo svetega pisma na slovanski jezik. Potrdil je tudi slovanske bogoslužne knjige. Blagoslovil jih je, nakar so bile položene na oltar pri Devici Mariji Snežni. Potem je papež opravil zahvalno božjo službo. Ciril in Metod sta privedla v Rim tudi slovanske mladeniče, katere sta bila izbrala in pripravljala za duhovski stan. V Rimu so sprejeli mašniško posvečenje in v cerkvi svetega Petra so praznovali svojo primicijo. Metod je v Rimu prejel škofovsko posvečenje in kot nadškof se je z mladimi duhovniki vrnil na tako težavno apostolsko delo. Sveti Ciril pa je ostal v Rimu kot menih. Tu je tudi le mnogo prezgodaj umrl. Grob mu je sam papež odkazal v cerkvi svetega Petra. Ko pa se je od krivih bratov tako preganjani Metod zopet vrnil v Rim, je prosil papeža, naj bi dovolil, da zemeljske ostanke svojega dragega br. Cirila sme pokopati v cerkvi sv. Klementa. Papež je tej želji res ustregel. Še danes nam nagrobna slika, kako sveti Ciril priporoča svojega brata Metoda Kristusu, kaže kraj, kjer je počivala rakev, ki je zakrivala truplo svetega Cirila. Večkrat so sovražniki papežev vdrli v Rim in ropali po cerkvah. Ob taki priliki je tudi izginil kameniti grob svetega Cirila. Do danes se raziskovalcem ni posrečilo, najti ta nam Slovanom tako dragoceni zaklad. V tretji cerkvi, ki pokriva dom svetega Klementa in staro baziliko s spominom na svetega Cirila, je dal škof Strossmajer zgraditi prekrasno kapelo na čast našim blagovestnikom, svetemu Cirilu in Metodu. Sem hodijo pogosto moliti Slovani, posebno slovanski bogoslovci v Rimu, za dragi naš slovanski rod...

žrtve, ki jih je doprinesla na žrtvenik domovine domača fara, je vedel dati izraza samo z nemškimi besedami. Nastopil je tudi škofiški Heimatschutz pod vodstvom g. Millioniga. Sodeloval je pri slavju še skupni nemški zbor Št. Ilj—Škofiče—Vrba z nemškimi pesmimi. Sicer hvaležni prireditvi je bilo stremenje gotovih krogov, da ji ohranijo izključno nemški značaj, nedvomno samo v kvar. — Splošno pa je razočaral zaključek šentiljskega nemškega zbora, ki si je po prireditvi, zbran s svojim načelnikom nadučiteljem Fistrom pri Pinteritschu, privoščil več nemško-nacionalnih pesmi in med drugimi celo „Deutschland ist mein Vaterland“. Da je tovrstni zaključek šentiljskega nemškega zbora — in to pod vodstvom državnega nastavljenca — vzbudil med ljudstvom ogorčenje, je razumljivo. Pričakovati je, da bo imela tovrstna zloraba spomina padlih junakov še dalekosežne posledice.

Celovec. (Premestitev.) Te dni je odpotoval na svoje novo mesto v zunanje ministrstvo v Beograd tukajšnji jugoslovanski konzul V. Vulovič. V svojo uljudnostjo in prijaznostjo si je bil pridobil simpatije vseh celovških krogov. Celovške „Freie Stimmen“ so mu posvetile lepe poslovilne besede. Gospodu konzulu želimo tudi mi obilo sreče v novo pot!

Dekleta, vaša najbližja dota! Veliki moške so si edini, da bodo rešile svet le dobre gospodinje in matere. Zato je temeljita srčna in razumska izobrazba vas, dekleta, največjega pomena za obstoj naših družin. Tako izobrazbo zamorete pridobiti v šestmesečnem gospodinjskem tečaju, ki ga vodijo šolske sestre v Št. Jakobu v Rožu in v Št. Rupertu pri Velikovcu. Plača se po dogovoru tudi v naturalijah. Pričetek začetkom novembra.

Strmec pri Vrbi. (Vlom v cerkev.) Leto že bo, odkar je imela naša lična cerkva mir pred tatovi in zločinci. Prejšnji dve leti pa se je opetovano dogodilo, da so neznani zlikovci obiskovali cerkvo ter praznili pušice za darove. Nedavno se je neznan tat zopet spomnil in jo primahal v temni noči, poiskal kramp in hotel nasilno odpreti vhod v cerkev. A mežnar ima čuječega psa, katerega so koraki in ropotanje z orodjem takoj opozorili, da je na delu nezaželjen gost. Z glasnim lajanjem je naskočil nepridiprava in ga tudi odgnal. Tat mora biti iz tukajšnjega kraja, ker se pri cerkvi in okolici dobro spozna, a je tako zvit, da ga orožništvo do danes ni moglo izslediti. Pa ničesar ni tako skrito, da ne bi bilo nikdar odkrito!

Dob pri Pliberku. (Nesreča.) Na Komelnu je žagal drva mlinar Jože Kužnik s svojim tovarišem. Ker je tam precej strmo, je bilo treba požagana debela s posebno pripravo pritrditi, da ne zdrčijo v dolino. Nenadoma se med žaganjem premakne neko deblo in se začne valiti proti žagarjema. Dočim se je tovarišu posrečilo se pravočasno umakniti, je deblo zadelo Kužnika, ga vrglo na tla in težko poškodovalo. Po nesreči je držal v rokah še žago, s katero si je ob padcu prizadjal težke rane. Z vozom so morali po ponesrečenca, odkoder so ga peljali k zdravniku in nato v celovško bolnišnico. — Nikdar človek ni dovolj previden!

Pribla ves. (Razno.) Le redko se oglašamo v svojem listu, pa ga zato s tem večjim veseljem prebiramo. Tudi pri nas smo bili z letino zadovoljni. Žitarice so dobro obrodile, ajde je bilo kljub jamranju čebelarjev dovolj. Torej letos ne drži oni pregovor: „Če čebelica ne dobi, naj se tudi kmet ne veseli!“ Le turščica in krompir sta letos zelo slaba. Krompirja je bilo nad četrtino gnilega. Zato tožimo za šilingi, ki so potrebni za davke in dnevne naše potrebe. Žito itak nima prave cene. Edina tolažba v tej stiski so nam bile gobe, ki jim pravimo kravjaki, katerih je bilo obilo. Dan na dan so drveli kupci z avtomobili z Dunaja in Gradca ter jih kupovali. Pa smo jih tudi pridno nabirali ne samo otroci, ampak vsi brez izjeme starosti in poklica. Cena jim je bila 40—70 g na kg, navsedanje pa celo S 1.20. S tem je prišla v naše kraje prav lepa svotica denarja in je sedaj na nas, da pridejo ti težko prisluženi šilingi tudi na pravo mesto. Mladina, pokaži ti, da je veselja dovolj v naših društvih in da ne rabiš dirindaja in zabav za drag denar v gostilnah! Deseti oktober smo obhajali mirneje kot druga leta, samo popoldan je bil nekaterim praznik.

Persil gibt es niemals offen, nur in Paketen

Škofiče. (Razno.) V noči na 2. oktobra je neznan zločinec podtaknil ogenj v občinskem uradu. Pri tem se je poslužil starega časopisa, ki je nosil naslov nekega kmeta v Holbičah. Hotel je pač sum odvrniti drugam, vendar je upati, da ga roka pravice prav kmalu izslediti in primerno nagradi. Gotovo bi prišlo do večjega požara, ker so tik zraven pisarne sosednja poslopja, da ne bi bil občinski tajnik ognja pravočasno opazil. — Tudi smrt posega med nas. Ni še minulo leto, odkar smo nesli h počitku Zimovega očeta v Rodi in že je šla za njim njegova hči. Ljubila je slovensko petje in h pogrebu si je rajna zaželela slovenskega petja in da bi jo pokopal č. poslanec Starc iz Hodiš. Pevci so njeni zadnji želji radevolje ustregli, č. poslancu pa slaba prometna zveza ni dopustila, da bi bil izpolnil njeno zadnjo prošnjo. Rajna zapušča tri male otročiče. Blag ji pokoj!

Št. Vid v Podjuni. (Smrt.) V nedeljo, dne 22. oktobra smo v izredno velikem številu spremljali h počitku našega starega mežnarja Janeza Mičaja, ki je že par mesecev živel svoje 85. leto. Rajni je nad petdeset let služil cerkvi kot mežnar, z veseljem in vestnostjo je opravljal svoj lepi posel do zadnjega. Zapustil je dva sinova, katera oba služita cerkvi; eden kot novi mežnar, drugi kot organist. Rajnemu je zapel domači moški zbor v slovo od domače hiše žalostinko „Oj spavaj, srce drago“, med sprevedom „Miserere mei deus“ in ob grobu „mrtvaški blede angel“. Naš č. g. dekan J. Kindlmann, kateremu je asistiral naš bodoči g. župnik č. Zulechner, je imel krasen nagrobni govor, v katerem se je tudi spominjal, kako dolgo vrsto let sta z rajnim skupno služila cerkvi, in končal s poslovnimi besedami: „Na svidenje nad zvezdami, moj ljubi mežnar!“ S temi besedami se poslavljamo od rajnega tudi mi, po trudapolnem življenju mu želimo mirnega počitka! N. p. v. m.

Drobiz: Vlada je upokojila več učiteljev in učiteljic. Na lastno prošnjo so med drugimi upokojene učiteljice Pavla Truntschnig v Rožeku, Johana Ebner v Rožeku, Helena Huss v Kapli na Dravi. Nadalje so upokojeni: nadučitelj Anton Witzany v Domačalah, Lorenc Scheiflinger v Lipi, Valentin Paulitsch v Št. Jakobu v Rožu, Terezija Sumitsch v Dobrli vesi, Ana Majcen v Železni Kapli, Ana Sames v Melvičah, Marija Buda na Brdu pri Šmohoru, Terezija Sille v Podkloštru in Marija Jerolitsch v Selah. — Krščansko-socialci so v deželi ustanovili zvezo zdravnikov ter obrtnikov in trgovcev. — Naučno ministrstvo je odredilo, da se morajo učenci vseh osnovnih in srednjih šol naučiti besedilo in melodijo zvezne himne na pamet. — Umrl je bivši predsednik koroške „Landsmannschaft“ dr. Supann. — Vlomili so v gostilno Kramarle v Tinjah in odnesli več perila.

Prokletstvo ljubezni

Povest o ljubeči ženi-materi in dveh nedolžnih otročičih. Knjiga ima dva dela, okrog 700 strani, in stane s poštnino vred 4.20 S. Naroča se pri upravi »Slovenskega Naroda«, Ljubljana, Knafljeva ul. 5, Jugostavija, Z naročilom je poslati pobotnico (Empfangschein) položnice našega lista kot dokaz, da je bila vsota vplačana. 135

Inserirajte v Koroškem Slovencu!

NAŠA PROSVETA

Življensko vprašanje naše prosvete.

Življensko vprašanje vse naše prosvete, vsega našega fantovskega in dekliškega gibanja je vprašanje voditeljev in voditeljstva.

Da bi vstali našim društvom fantje-voditelji in dekleta-voditeljice! Ne mladih diplomatov med našo mladino, tudi ne rabimo predsednikov in tajnikov, ki se zavedajo samo svojih pravic, a pri tem pozabljajo dolžnosti, požrtvovalnosti in odgovornosti.

Pravih voditeljev nam je treba! Vse mladinsko gibanje vsega sveta sloni na vprašanju voditeljstva. Ves tako idealen in moderen pokret francoske katoliške mladine, ki postaja vzor organizirane mladine, sloni na načelu dobrih voditeljev, elite. To je metoda, po vsem katoliškem in nekatoliškem svetu znana in priznana v dosego zastavljenih ciljev in v dviganje množic. Povsod daje polet in zmagovitost.

Voditeljstvo je od Boga dano in nalaga večje pravice in tudi večje dolžnosti. Voditeljstvo zahteva resničnost, poštenost, nesebičnost, globokost v značajih in širokost v interesih, ljubezen do Boga in do naroda. Voditelj, ki ne zna ponižno moliti, je zvoditelj. Vse govorjenje o programu in vse lepe besede so zastonj, če voditelj ni sam v svojem javnem in zasebnem življenju živ program, včlovečena beseda.

Ni voditelj, kdor vidi le sebe. Dajanje, požrtvovalnost, velikodušnost, veselo, nesebično dajanje v službi velike ideje je prava skrivnost voditeljstva. Kdor se boji žrtev, kdor vidi le sebe, ni sposoben za večje stvari, se ne bo nikdar povzpел nad povprečnost, ne bo nikdar ustvarjal narodu-manjšini bodočnosti, ne bo nikoli voditelj, ampak kvečjemu „predsednik“.

Delo v službi narodne ideje je delo za onega duha, ki se zavestno izraža v kulturnih delih in tvorbah in jim daje značaj narodne posebnosti in samobitnosti. Delo za narod je delo za duha, ki je končno samo odraz vsestvariteljskega večnega Duha. Zato tako delo nima opraviti s plitvostjo, ozkosrčnostjo, sebičnostjo.

Ni naš cilj mladinsko voditeljstvo, ampak mladinsko gibanje od Brda do Pliberka. Toda brez voditeljev nikoli ne bomo zajeli vse naše šoli odrasle mladine, brez voditeljev in voditeljic bodo ostali naši fantje in naša dekleta brez ciljev in brez sonca. Brez voditeljev nikoli ne bomo zaživel v veliko tvorno, veselo, božjo, slovensko mladinsko skupnost!

Našim odrom, režiserjem in igravcem! V Ljubljani se je osnovala založba „Drama“, ki ima namen, da izpopolni pomanjkljivosti podeželskih odrov in igranja. Zbrala je okrog sebe najboljše strokovnjake in z njimi hoče nuditi ljudskim odrom in igravcem priliko, da se izobrazijo v igralni umetnosti do čim višje stopnje, da naši odri ne bodo le gola zabavišča, temveč resnični hrami slovenske umetnosti. Naša kultura je naš največji narodni zaklad in ta zaklad moramo množiti. Ljudski odri naj postanejo tvorilna naša narodne kulture. To pa je možno le z resnim delom in odločnim stremljenjem za izpopolnitvijo. Kako, na kak način naj se to vrši in kakšne prilike nudi novoustanovljena kulturna ustanova, je točno pojasnjeno v reviji „Drama“, ki izhaja mesečno in je poleg posvetovalnice prava dramatska šola za ljudske igraivce. Številka je izšla in se naroča pri: Založbi Drama, Ljubljana, Tržaška cesta 10/1. Mesečna naročnina 6 Din. — Osrednji odbor iskreno želi, da bi vsa naša društva naročila novo revijo in s tem pokazala interes do izpopolnitve tovrstnega prosvetnega udejstvovanja. Naročila posreduje tudi osrednja pisarna.

Št. Janž v Rožu—Velinja ves. (Igra.) V nedeljo, dne 19. novembra priredi šentjanško izobraževalno društvo v dvorani g. Seherja v Velinji vesi igró „Moč uniforme“ in vabi k udeležbi. Vstopnina znižana.

Pečnica—Ledenice. Dekliška zveza je v nedeljo, dne 22. oktobra uprizorila v dvorani pri Čemernjaku nabožno igro „Goslarica naše ljube Gospe“ in veseloigro „Čašica kave“. Igrale so tako, da je zgodba goslarice, požrtvovalne v smrt in njene počestne matere, katero je rešila, prevzela vse. „Čašica kave“ pa je prinesla nekoliko smeha. V nedeljo, 5. novembra, bodo ob 1/23. uri obe igri ponovile. Čisti dobiček so darovale novemu škofijskemu seminarju v Celovcu. Vsi prijatelji lepih iger in spretnih uprizoritev vabljeni!

Šmihel pri Pliberku. (Pevska prireditev.) V nedeljo, dne 19. t. m. priredi šmihelski pevski zbor „Korotan“ skupno z vogrškimi pevci večji koncert narodnih in umetnih pesmi. Med drugim tudi šaljivka „Mili slavčki“. Začetek ob 3. uri, v Šerčerjevi dvorani. Vabimo!

GOSPODARSKI VESTNIK

O neplodnem sadju. Ponekod je videti po naših sadovnjakih sadna drevesa, ki stojijo že leta sem prazna, četudi so v vigredi v polnem zelenju in cvetju. Za tako sadje imajo sadje-rejci poseben recept. V jeseni izkopljejo okoli debela zemljo, v izkopino položijo nekoliko apna in na to jamo zopet zagrebejo. Uspeh je navadno presenetljiv posebno prva leta, veje se šibijo polne sadja. Neplodnemu sadju pri-manjkuje navadno hrane, posebno v zemlji, ki vsebuje le malo apna. Dodano apno razkrajja zemeljske snovi in jih napravlja koreninam užitne. Čestokrat zadostuje že navadno razračenje korenin, da postane sadno drevje zopet plodonosno. Uspeh takega recepta seve ni zjamčen, ker so vzroki neplodovitosti zelo različni. Vendar bi s tem receptom bil podan nasvet, katerega izvedba ni združena z nobenimi stroški in ki nikakor ne more škodovati.

Ne puščajte nepreoranih njiv čez zimo! Njive, katere se pred zimo ne preorje, trpijo veliko škodo. Mrtve ležijo, ne zrak in ne mokrota ne more do zemlje, mnogo v zemlji se nahajajoče vode zhlapi. Če pa je njiva preorana, moči dež zemljo, voda se zbira na dnu, da je zemlja vlažna tudi še v toplih vigrednih in poletnih dneh. Zimska vlaga je našim njivam neobhodno potrebna, le tako seže zmrzlina v globlje zemeljske plasti in razdrobi trde kose zemlje ter razkroji kemične snovi. V vigredi preorane njive pa kmalu izhlapijo in ovirajo mlado rast, kar ima za posledico manjši pridelek. Zato naj vsak, kdor more, preorje svoje prazne njive že v jeseni.

Slaba vinska trgateg v Sloveniji. Vinska trta na Štajerskem in Dolenjskem je letos le slabo obrodila, zato vinske cene počasi rastejo. Lanske in starejše zaloge so domala razprodane. Dobro vino se na veliko plačuje po 7 dinarjev liter. V avgustu se je izvozilo preko Maribora 42.000 litrov vina, v celem letu pa 685.500 litrov. Izvažajo se v Avstrijo, Nemčijo, Holandsko, Belgijo, Švico in Čehoslovaško.

Velikovski trg minulega tedna. Biki 60—75, pitani voli 1—1.15, vprežni voli 90—1.—, mladi voli 70—85, plemenske krave 60—80, klavne krave 50—85, telice 70—80, teleta 90—1.20, plemenski prašiči 1.20—1.30, ovce 30—65, jajca 16—17, sirovo maslo 2.50—2.60, gosi 8—9, stare kokoši 2.00—2.50, mlade 1.40—2.00. — Pšenica 32—33, rž 19—20, oves 14, proso 17, ječmen 16—17, koruza 14, ajda 16—18, krompir 6—8, apno 5.00—5.50, zeljnate glave 10—15 g.

RAZNE VESTI

Nekaj za strahopetneže. Trije angleški inženjerji so po dolgotrajnih poizkusih izumili napravo, podrobno padobranu (Fallschirm). Razlika je v tem, da so se s padobranom rešile z aeroplanov lahko posamezne osebe, nova naprava pa bo zaščitila potnike in letalo. Na zgornjem koncu aeroplana bo pritrjen poseben velikanski „dežnik“, ki se bo za slučaj, da bi vozilo strmoglavilo proti zemlji, avtomatično odprlo in bodo z letalom vred potniki mirno pristali na zemlji. Za boječneže preostaja sedaj samo še en strah: da se dežnik ne bi odprl

še le tedaj, ko bodo že sedeli na zemlji. Za ta strah pa najbrže ne bo zdravila.

Opica kadi cigarete. V londonskem živalskem vrtu imajo opico, ki je strastna kadilka, in se imenuje Bubu, črni šimpanz. Nedavno bi bil kmalu zakrivil veliko nesrečo. Neki posetnik je dal šimpanzu že prižgano cigaro. Bubu je sicer star izkušen kadilec, a še vedno ne ve, da tlečega ogorka ne sme vreči v slamo. Mirno je vrgel ogorek v slamo, ki se je seveda takoj vnela in že so švigali kvišku plameni, ko so k sreči v zadnjem trenutku prihiteli pazniki, ki so pogasili ogenj in rešili prestrašenega Bubu-ja. Kljub pričakovanju, da bo odslej kajanje zavračal, je Bubu ostal zvest svoji stari navadi. Dnevno mu morajo dajati po dve cigareti na dan, ki pa jih mora odslej pokaditi vpričo paznika. Ljudje mu cigar ali cigaret ne smejo več dajati.

Na Ruskem bodo odslej krompir — sejali. Iz Moskve prihaja poročilo, da se je strokovnjakom posrečilo po dveh letih vzgojiti nove vrste krompir iz semena in da smemo upati, da važne posledice tega poizkusa ne bodo izostale. Doslej so krompir sadili, kar zahteva mnogo dela, pa tudi mnogo stroškov, ker je treba semenski krompir spravljati in prevažati, a se ga mnogo pokvari. Kmetovalcu Ovčarenku v Moskvi se je posrečilo s krompirjevim semenom pridelati na enem hektarju 8 ton krompirja boljše kakovosti, kakor na dosedanji način. Letoš so prvič zasejali večja polja s krompirjevim semenom in povsod je bil pridelek dober. Za hektar zemlje zadostuje 160 gramov krompirjevega semena namesto prejšnjih sto stotov krompirja. Tako mislijo v Rusiji prihraniti na leto 9 milijonov ton krompirja, ki so ga doslej rabili za seme.

Dve leti že spi. V Oak Parku, mestu ameriške države Illinois, spi neko dekle že od januarja lanskega leta. Njena bolezen se je pričela z izredno zaspanostjo. Nekoč je zaspała v tramvaju in sprevodnik jo je moral na končni postaji vzbuditi. Doma pa se je naenkrat pogreznila v spanje, iz katerega se še ni zdravila. Edino vidno znamenje, da živi, je, da lahko premika ustnice. V začetku so jo hranili s tekočo hrano skozi nos, sedaj pa ji dajejo jabolčni sok, jajca in mleko skozi usta. Lepo in mlado dekle se je od začetka svoje boleznii zredilo že za dobrih 30 funtov. Stariši dobivajo stalno pisma, v katerih gledališki ravnatelj in drugi ponujajo visok denar, da bi smeli speče dekle javno kazati. Starši so vse ponudbe odločno zavrnilo.

Kakor se vzame. Nek Celovčan vpraša na trg došlega kmeta: „Očka, ali je pri vas dovolj snega?“ Očka odgovori: „Nekateri ga imajo več, nekateri pa manj.“ Celovčan začuden: „Kako to?“ Očka: „Kdor ima več sveta, ga ima več, kdor ima manj, pa manj.“

Proda se posestvo

v Podjuni, ki obsega približno 4 ha polja, 3 1/2 ha travnikov in pašnikov in 6 ha gozda, z vsem stroji ali brez njih. Posestvo leži 5 minut od ceste in 20 minut od železnice.

Naslov pove uprava lista. 133

Zahvala.

Povodom izgube našega prerano umrlega, soproga, očeta, brata in strica, gospoda

Franc-a Mubi,

p. d. Skalarja v Beli,

izrekamo zahvalo vsem, ki so bili rajnemu in nam v težkih dneh boleznii v tolažbo. Posebno se zahvaljujemo gosp. dr. Josefu C. Grossu za njegovo veliko požrtvovalnost za pomoč in celi Grossovi družini, domačemu č. župniku za tolažilne besede na grobu in vsem pevcem za ganljivo petje in krasno godbo na zadnji poti. Zahvaljujemo se vsem darovalcem za lepe vence in cvetlice. Prav lepa zahvala Veteranskemu društvu, gg. finančnim in orožniškim uradnikom v Beli, kakor vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem od blizu in daleč.

Bela pri Železni Kapli v oktobru 1933.

132

Žalujoci ostali.